

OBJEM TIŠINE

Matej Rukavina

Otvoritev fotografske razstave je 10.5.2016 ob 18:30 v Galeriji Šolt, klet bloka VII, Študentsko naselje v Ljubljani. Razstava je na ogled do 14.6.2016.

Območje beline, prostor tišine

Fotograf Matej Rukavina s pretanjeno občutljivostjo izbira fotografske motive in se predaja različnim fotografskim vzgibom. V njegovih izpostavljenih serijah fotografij so bili doslej posnetki ženskih aktov, fotografove *muze*, in tudi že tišini zavezujoči posnetki narave na prejšnji razstavi z naslovom *Postoj, poglej. Drevo*. Tudi tokrat je v pokrajinske prizore ujel motive, ob katerih je v sebi začutil notranji mir. Ustavil korak, umiril dih, prisluhnil tišini. Poetika izbranih pokrajinskih fotografij izhaja iz pozitivnega pomena, ponazarja čustveni, slovesen in zdravilen učinek tišine. Kot bi fotografu ponavljajoči posnetki predstavljali sveti, sebi posvečen čas. V serijo fotografij, ki jih je naslovil *Objem tišine*, je odbral podobe, posnete na različnih krajih Slovenije, ki so mu to občutje in videnje ponudili. To so brezčasne podobe, ki bi bile lahko ujete v objektiv kjerkoli. Niz z belino snega prepredenih motivov povezuje občutje nenavadne tišine, ki leze iz podob in se ob pogledu nanje nehote naseli tudi v gledalcu.

Ne morem si kaj, da teh fotografij ne povežem s poezijo. Pesem je treba občutiti, dograjevati, se z njo poigrati in jo videti še z drugih zornih kotov. Tudi cilj serije črno-belih fotografij, nastalih v območju tišine, je poetična postavitev fotografovih motivov v nov kontekst. Fotografije, ki neinscenirano kažejo podobe narave in ljudi, dobijo nov pomen z drugačnim pogledom nanje. Že na prvi pogled se zdijo neresnične, sanjske. V tem kontekstu bi sporočilo razstave oziroma te fotografske serije zlahka povezali s štiristoletnico smrti Williama Shakespearja, ki je v drami *Vihar* (1611) vizionarsko zapisal *Iz take smo snovi kot sanje*. Fotografije izražajo mit o srečnem miru, v katerega je vstop odprt vsem. A vemo, da v današnjem burnem in kaotičnem času temu ni tako. Le sanjači in pesniki v duši si dovolijo, da neobremenjeno vstopajo vanj. Kljub viharjem, ki nenehno vrtinčijo naša življenja. Iskanje podob, ki vzbudijo občutje miru, se pred gledalcem razpre v neskončnost in obstane v zapredku neizgovorljivega.

Fotografije, ki jih nenehno gledamo v medijih, so največkrat širša slika razpadajočega se sveta. So pretresljive podobe, ki jih, ves čas ponavljajočih se, ne zaznavamo več. Na eni strani je to čas za prava vprašanja in iskanje pravih odgovorov, na drugi je umik v lasten notranji svet. Serija fotografij *Objem tišine* seveda ne predstavlja fotografove elegije, polne stisk, opremljene z bleščečim slovarjem demokratizmov, ampak je njegov tih, resen, a iskren način izpovedovanja stanja lastne duše, lastnega iskanja miru in tišine. Večinoma v hrupnem in vrvečem vsakdanu živimo stresno življenje, zato želi Rukavina s svojo minimalistično fotografijo tudi pri gledalcu vzbuditi občutje notranjega miru. Pri tem so pomembni najfinejši detajli, filigranske vejice, drobne silhete človeških figur, pa tudi premišljene kompozicije, v katere so vse te miniaturne pomembnosti vpletene.

Fotograf Matej Rukavina je v čakanju na zeleni posnetek v objektiv nehote ujel prizor ptice v letu in letalo v daljavi, ne da bi zmotil to sveto tišino. Pred gledalcem so tako brezčasne podobe, ki bi bile lahko ujete v objektiv kjerkoli, pa vendar jih določa točno določen vzgib, nostalgичno občutje. Odsev križa ki se v belini steguje proti nebu, val sipkega snega, ki ga odnaša mrzel veter, padajoče snežinke v morju dreves, detajl skoraj zasutih hišic v daljavi, ki dajejo vtis osamljenosti, zasneženo pobočje, na katero ni stopil še nihče, in daleč, daleč proč tudi silhete ljudi v tej tihoti. S temi podobami, ki nagovarjajo gledalca v poetičnem jeziku, prikazuje Rukavina tišino kot neskončnost, v kateri smo tako zelo majhni. Ko gledalec stoji pred temi fotografijami v objemu tišine, ki želi nekaj povedati, lahko to tudi zares občuti.

Tatjana Pregl Kobe

Matej Rukavina, F1 FZS, AFIAP

Matej Rukavina prihaja iz Ljubljane. V gimnazijskem obdobju je dobil prvo knjigo o fotografiji, osnove osvetlitve se je učil na očetovi lhagee Exa Ila kameri. Kasneje je pritiskal na sprožilec trotelziherce in prvega digitalca, da je lahko »ovekovečil« skoraj vsak potep ali dogodek. Po izbrzbi je univerzitetni diplomirani mikrobiolog. Diplomiral je iz elektronske mikroskopije, ki za produciranje slike, namesto fotonov uporablja curek elektronov. Fotografija ga na nek način spremlja vse življenje. Za resnejši, umetniški pristop k fotografiji ga je spodbudilo rojstvo prvega sina. Zanima ga portret, ulična fotografija, motive išče v naravi in urbanih prostorih, ki ju uporablja tudi za kuliso akta.

Do pričujoče razstave je samostojno razstavljal trikrat, bil eden od vabljenih avtorjev v Galeriji Velenje, sodeloval je pri več skupinskih razstavah Foto kluba Ljubljana, sodeluje na mednarodnih fotografskih natečajih, kjer je s sprejetimi in nagrajenimi fotografijami pridobil umetniška naziva F1 FZS pri Fotografski zvezi Slovenije ter naziv AFIAP pri Mednarodni fotografski zvezi. Kot podprednik in aktivni član deluje v okviru Fotokluba Ljubljana.

